

4^a classis
p. 3. ar. repug.
p. 3. ar. 2. ar. 3. ar.
p. 3. ar. 2. ar. 3. ar.
p. 3. ar. 2. ar. 3. ar.

(25)

Circa .7. et .8. ar. vide coyeta - cassazinū. Dominici à solo, qui
hanc mām latē tractant, et alios scholasticos, pauca fecerūt dicta
preter illa quę isti docent .1.

difficultas est an illi gradus consanguinitatis et affinitatis descripti
Leui. 18. obligent iuxta precepta legis Mosaię, uel nāę, et an sint
oēs legis nāę. /

Item 2° gradum interpretantes et filios, duo tm̄ nūcuntur
in euang. s. ducere uxorem suam uicem fr̄is, usq; de sero de represso a pare
et uxoris p̄is. 1. cor. 5.

Argumentat 2° ex verbis caritatis dicentis. Legem
s. qđ si tm̄ lege sumaria. 2° oēs equatē obligarent. 1. ad 2° disti.
que de lege dñi. / ad 2° dicit eo magis obligare quo magis accedunt
ad finem legis nāę, et hoc est intentio legis latę. sicut et pre
cepta decalogi aliqua magis obligāt qđ alia ratione. 1.

2° dicit 2° ecc. qđ equatē in oib; negat rōne eadem rōne iam
dicta. /

quidam dicitur hos gradus esse de iure diuino nō scripto sed tradito
Apost. et de his et alijs similib; reb; loquebat Paulus qđ dice,
Bate multa scō vobis dicere et

hoc certum est hos gradus nō obligare iuxta in lege Mosi, qđ lex
iam cessauit

de 2° gradu consanguinitatis. ē dubius. vide doctores allegatos. suff.
qđ iuris diuini est dubius an ecc. possit dispensare? Aliqui dis
tingunt qđ dispens. est duplex, iuris relaxatio, uel iuris pluralitas
uox licita qđ dispensatio, alijq; . 2^a est iuris declaratio seu integ
tatis. et hoc 2° m^o dicit ecc. posse hoc facere in casu necess. sicut
dispensat in uoto solenni cū monacho seredi aliusq; regni quod nu
cūq; aliq; seredis haberet et periclitaretur europa, tunc nō dispen
sat sed declarat in hoc casu priuati bonū monachi cedere pu
blici regni qđ est votū suū iuris diuini. / sed alij vū illud nō esse bonū
priuati sed publicū, qđ oia bona p̄ualia sunt iura, et ut constat
ex ar. credo cor. 8. et exp. particeps ego sum. cū tunc iudicium te
et ex illo p̄ peccauit in celis et corā te. declarat aliq; in celis. 1. in
ecc. et iudicium p̄ fidelis.

5. Tho. 3. contra gent. c. 129. sex casus ponit quos probat non debere fieri
interdum cognatos. / sicut alii qui persuadent non faciendum
intercognatos qui sunt intra 4^m gradum. quod illuc usque solent
mines vivere. / ut videas filios et filios filiorum suorum. et quod deus
usque castigat peccata solius, in 3° et 4° gradibus, quasi sicque illius
usque non dicitur vera cognatio. usque quod chrisus, cuius consanguinitas
cum non summa et ecc^a. sicut in 3° gradibus, sumpsi non tam propinquas
sibi, sed distantem, non angelos sed semetipsum abbas apprehendit.

2. quod quod certum sit aliqui fuisse in 3° gradibus interfices et sorores, ut inter filios
Abel. tunc sciopus. tacuit ne inde ex^m sumeremur.

3. quod cetera. dicitur de non omni esse necesse. sicut avarum, et ideo in 3° gradibus
non esse ventum a natura, sicut interpres et filius. et si uolens est, quod eadem
ratione ut non omni necesse esse sicut parentes, nam sicut Cain habuit fratres
et non autem ita ad eum nullus suum parentem, et inde probare
posse quod dicitur parentes. /

4. Jus naturale est duplex, prohibens et non iudicans, ut pluralitas uxor, et
prohibens atque iudicans simul, ut contrahere inter parentes et filios. Quod
quod est contrahere inter fratres sicut opinio est cetera. / 2°. autem quod sicut
semitas. / sed quod quis sit contra ius naturale prohibens et iudicans non impedit
quin aliqui postulare sic necesse. factum fieri possit licite, tunc. n. a.
dei naturale sicut ius alteri superiori. s. cognationi quod summa quod
periret nisi hoc fuisset factum. sicut ius naturale est non ferari, et non
occidere, tunc in casu necesse, possum tollere a petro et invito pariter
dem solum in extrema necesse. ex hinc, et possum modum quod
~~esse in ius~~, ius est naturale est obedire parentibus, et ius naturale
est obedire deo, et aliqui illud ceteri sicut ut quod ipse precipere aliquid
contra fidem et dei precepta. / In naturalibus est, naturale est graue deus
et naturale est non dari vacuum, illud tunc ceteri sicut si daretur

Hilarius in matth. can. 4. ^{pag. 351.} Nam cum lex libertate dandi re,
 pudij ex libelli aucto. te tribuisset, nunc maritus fides euang.
 nō solum voluntasē pacis in dicit, verum et reatum coactę in
 adulte. uxoris imposuit, si alij ex dictione recte nubendasit,
 nullam aliam cām desinendi à coniugio prescribens: q̄z
 que virum prostitute uxoris societate pollueret. /

Concil. constantino. quod ē syno. gñalis appellat. can. 87. si quis
 que virū relinquit, adultera, si ad alium se cōtulerit (s̄m̄ sacratū
 Basiliūm, qui optime hoc ex propta hieze 3. colligit Ep̄ et qui
 reliquerit legitimā uxore, et aliam duxerit, iuxta dñi semiaz
 adulter est Ep̄. hic obſerua verbum, legitimā, v. n. fornicariā,
 nā posse dici nō legitimā, et ita hic canone nō de illa loqui —
 sed tacite inuere, posse maritū illā dimittere et aliaz ducere
 et q̄ nō sit adulter. / si aut̄ vis q̄ ē adultera sit legiti-
 ma uxor, p̄stius hic canō facit q̄ alia parte q̄z p̄stiac.
 certe uxor adultera nō est legitimā, q̄ legitimū est illud qd est s̄m̄ leges
 aut qd fuit leges, adultera aut̄ nō fuit leges m̄i monij, neqz valēt
 esse vera uxor illius s̄ legitimā, sicut nō valēt esse verū m̄i mō. extra.
 tum, ergo legitimū, im̄p̄ de m̄i monij, clandestinis, que illegitima
 sunt, et tñ rane vera. / et ita certē hic canō per illud verbū
 legitimā nō excludere fornicariam, nō. n. absqz m̄i p̄sio, qñ loque-
 bat' de dimissione viri ab uxore, nō addidit legitimū virū, sed
 qñ loquebat' de dimissio. viri, q̄ q̄uis sit verū q̄ virū p̄ dimi-
 ttere ex p̄missio. ch̄ij fornicariā et aliaz ducere, nō tñ uxor virū
 ē fornicarium. ideo et̄ addidit qñ loquebat' de dimissio. uxoris
 ad virō, dicit, iuxta dñi semiaz. Ep̄.

Handwritten text in a cursive script, likely Latin, located at the top of the page.

Main body of handwritten text in a cursive script, consisting of multiple lines of text.

Nazomatus eps in s. caput mass. sup. declarans illa verba, audistis
 si delictum est anteq, qui dimiserit uxorem suam Ep. post aliqua, dicit
 Unde no ignorat qd grave apud deum damnationi eam me ma-
 riant. qui per effrenatam libidinis voluptatem absq, fœmationis
 causa, dimissis uxore, in alia volunt transire coniugia. Quod
 idcirco peccatum impune committere, qd humanis et seculi legibus
 id vi permittunt, nescentes in hoc se gravius delinquere, qd
 humanae leges divinis legibus preferant, ut qd illicitum deus e
 constituit, ideo licitum credant, qd ab hinc sit libere omni-
 sum. Sed sicuti uxore ante ac pure vivente dimittere fas
 non est, itaqueq, adulterium dimittere permittitur, quia
 ipse se morti consortio fecit indigna, que in corpus suum peccato
 dei templum a se est violare.

B. Joa. Hierosol. hom. 26. in c. 8. gene. Audi item ipm datus
 dicente deus apulis, dico n. vobis, ois qui dimiserit uxorem (ex
 causa stupri ca) facit illam adulteram. quam excellens ma, et
 si infidelis fuerit vel pagana retine, si aut in te peccaverit
 esse deum obtinens, et magis alioq, populo in cruce, licet tibi
 illam rejice, et expelle.

Idem hom. 19. in ep. ad corinth. v. c. 7. sup. illa verba. si aut q
 ma. cum dicit sup. no ego q. inq. si quidem lege manifeste a chris
 iustitiam certitatis esset, uxore. s. a vno no discedere sine formi-
 datione, ego inq. no ego q. et statim sup. illa verba, na ceteris
 ego dico no dicit si q. si uxore sic infidelis et se conferat Ep. quid
 dicit (in q) an infidelis manebit cu vno, fornicaria vero minime.
 atq, aliqui minus vitij est fornicatio qd in credula litas, minus qd em
 fateri, sed deus suus maiore in modum punit Ep. et inferius
 comparans minimo. infidelis et adulter, multa dicit p. hac semia.
 subdit. n. quare infidelis consuetudine suadet. (s. Paulus). in
 fornicaria aut muliere no accipatur vir, si eam dimiserit. qm
 illic quem spes relinquit, ut pars perditur per nuptias adulterae,
 hic aut nuptes eam dissolvit sunt Ep. quid dicitis? et
 post aliqua, vos qd em post fornicatis? no est in. et multa alia.

705
eadem lib. 2. ad uxorem.
Demq[ue] dicitur t[ame]n q[uo]d
(s. Paul[us]) m[er]ito
stip[ul]i c[on]tra, co[n]tinentiam
vero co[m]m[un]icat.
lib. de monogamia.

Terulua. lib. 4. contra Maxtionem pag. 273. Dico. n. illum conditionate
nunc fecisse dicitur q[uo]d prohibere, si ideo q[uo]s dimittat uxore, ut
aliam ducat. qui dimiserit, inquit, uxore[m] et aliam duxerit, adu-
ter[is] comissit, et q[uo]d a marito dimissam duxerit, eque adulter[is] est
ex eadem v[er]bis c[on]tra dimissam, qua no[n] licet dimitti, ut alia ducatur
illi dicit. n. dimissam q[uo]d in dimissa ducens, adulter[is] est. maritus
n. minimu[m] q[uo]d no[n] iure directam est, maritus minimo. nuber[is]
adulter[is] est. ita si co[n]ditionate prohibuit dimittere uxorem,
no[n] in totum prohibuit, et q[uo]d no[n] prohibuit in totum p[er]missu[m]. Alio
est, ubi c[on]tra cessat, ob qua[m] prohibuit. et iam no[n] c[on]tra. Moyses dicit
u[er]bis p[re]cepti alicubi co[n]suat, no[n] dum dico co[n]firmat. Ausi si
negas p[er]mitti dicitur a d[omi]no, quom[od]o tu nuptias dicitis,
nec coniungens marit[um] et femina[m], nec alibi co[n]iungens ad sacra-
mentu[m] et eucharistia[m] admittens, nisi inter se co[n]iunguerint
aduersus fructu[m] nuptiaru[m], ut aduersus ip[s]u[m] creatore[m]. certe
q[uo]d facit apud te maritus, si uxore[m] dimiserit adulter[is]
habebit ne illam? sed nec tuum aptum sincere coniungi
p[er]mittens, me[m]bra d[omi]ni, habet itaq[ue] et d[omi]nu[m] a[ut]ore[m] iustitiae
dicitur. iam hinc co[n]firmat[ur] ab illo Moyses ex eodem t[em]p[or]e
lo q[uo]d prohibens repudiu[m], quo et dicitur, si in u[er]ba fuerit in muliere
neg[ati]o impudici. nam et in e[ve]n[t]u[m] Masser. qui dimiserit inquit
uxore[m] suam, p[er]ter tam adulter[is] facit eam adulter[is], eque
adulter[is] censet et ille q[uo]d dimissam a u[ir]o duxerit. ceterum
p[er]ter ex c[on]tra adulter[is], nec creator disiungit, q[uo]d ip[s]e s. co[n]iungit
eodem alibi Moyses constituciente eum q[uo]d ex co[n]p[re]ssione minimo fecit
no[n] posse dimittere uxore[m] in o[mn]i t[em]p[or]e. quod si ex violentia co[n]t[ra] m[ar]it[um]
mo[n]do stabit, q[uo]d magis ex co[n]u[er]sione uoluntate? si u[er]o
au[er]te uxore[m] uicarietate t[em]p[or]e no[n] dimittes. habet itaq[ue] d[omi]nu[m] a[ut]ore[m]
uestigia ubiq[ue] creatoris inuenit, tan in p[er]mittendo repudiu[m] q[uo]d
in prohibendo, h[ec] et nuptiaru[m] quoque uelut latere q[uo]d p[er]cipere, quod
nec separari uult prohibendo repudiu[m], nec cu[m] macula se[ri] tunc
p[er]mittendo dicitur.

lib. 6.

Ex decreto Burchardi. c. 41. et h. c. 1. de divorcijs et 31.
 q. 1. si qua mulier, et est ex ^{libertino} concilio, apud Bermeiam celebrato
 c. 3. si qua mulier mortem viri sui cum alijs conciliata est
 et ipse vir aliquo illoq. se defendendo occiderit, et si hoc place
 rit ille vir eam rem esse concilij, p. ut nobis vi, ipam uxore
 dimittere, et si voluerit aliam uxore accipere, ipa aut nisi
 diutius penis subiecta, absq. spe concijj maneat

ex eiusdem decreto lib. 19. c. 5. §. cōligit. contigit tibi ut uxor
 tua te concis et hortante cum q. alio viro, illa aut nolente, adul
 terij perpetraret. si feisti 40. dies, idest, carinā, in pane
 et aqua peniteas, et septē annos, unū ex his in pane et aqua
 peniteas, et nunq. sis sine penā. si aut uxor tua hoc place
 potuerit, qd. tua culpa et tuo iudu se veniente et reluctate
 adulterata sit, si se continere nō p. nubat cui voluerit,
 tm̄ in dno, tu aut sine uxoria spe p. petuo p. maneat, illa
 aut si consentiens fuerat, eadē iunet que tibi p. p. sū
 et sine spe concijj p. maneat. /

32. q. 7. Ex Gregorio. Quod p. posuisti, si mulier infirmitate concepta
 nō valuerit viro debitum reddere, qd. eius faciat concijalij, bonū
 eet si sic p. maneret, ut abti netis vacaret, sed qd. hoc magno p.
 est, ille q. nō poterit se continere, nubat magis, nō tñ ei sub si,
 dij spē subtrahat, quā infirmitas p. p. dicit, nō tñ de testabilij
 culpa excludit. /

ex eodem decreto Burchard. lib. 19. c. 5. §. cōcubuitis. cōcubuitis aut
 uxore sororis tuę. si fecisti neutra heas, et si illa que uxor
 tua fuit, consua sceleris nō fuit, si se continere nō vult, nu
 bat in dno cui velit, tu aut et adultera sine spe concijj
 p. maneat, et qd. diu vivatis iuxta p. p. p. sacerdotij, pe
 niam agite. /

ex Alexan. 3. in cap. p. latam Ep. q. titu. q. filij sunt legitimi. &
 vide.

Canon. 18. Ap[osto]l[us] - Si quis vidua[m] aut ciuita[m] acceperit, aut
meretricem aut ancillam, uel aliqua[m] de his, que publicis ap[osto]l[icis]
taculis mancipant, no[n] q[ui] e[st] ep[iscopu]s aut presb[ite]rus aut diacon[us],
ex corp[or]e numero, qui ministerio sacro deseruiunt. Ep[iscopu]s. no[n]
dictione, eadem. que no[n] q[ui] reuerenti, nisi de ciuita[m] a
causa fornicationis. /

Aug. de ecc[lesiasticis] dogmatib[us]. c. 72. et de fide et op[er]ib[us] c. 19. / m[er]it[us]
2. loco sic ait. quis quis e[st] uxore[m] in adulterio deprehensam
dimiserit, et aliam duxerit, no[n] e[st] equandus neq[ue] gerens
ca[usa] fornicationis adulterij dimittens et ducens. et in op[er]e
diuini scriptor[um] sensus ita obs[er]uatu[m] est, ut cum iste, cui
quidem adultera licet dimittere, adulter t[ame]n heat si al
tera duxerit, arg[ue]nti existimo ueniam i[st]i q[ui]sq[ue] fallat.

Hilarius. can. 18. in mat[theu]m. tradens illud, Tunc accesserunt
cum pharisaeis & sed nos secuti Ap[osto]lum auis[us] 23, qui
misteri[um] grande esse p[ro]fessus sit, se aut[em] incho[re] atq[ue] in ecc[lesi]a
accipere, locu[m] hanc, sancti est, in tactu[m] relinquamus.
monemus t[ame]n legere, ut quodlibet unq[ui]q[ue] de hac eadem q[ue] se
salut[em] uerbor[um] uirtutes, atq[ue] d[omi]n[us] respondeat, atq[ue] de
p[ro]p[ri]i u[er]bi sum[us], diligenter aduertat. Pauli aut[em] Ap[osto]l[us] de
affectu uel silentij uel interdum sub alijs locis tradant
expendat.

Epiph[an]ia. lib. 2. contra here[etico]s. here[etico]s. 59. qui uero no[n] potuit manere
contentus e[st]. Et aliqua[m] ca[usa]m, scortatione[m] aut adu[er]s[us] aut
p[ro]p[ri]atione ob aliqua[m] malam ca[usa]m facta, eum diuina sc[ri]pt[ur]a no[n] au
gat, si aut[em] uir secund[us] co[n]iungat[ur] uxori, aut uxor 2° uis, et
ab ea et uia abiciat, sed suffert p[ro]pter debilitate[m]: no[n] ut
uxor[um] simul heat, altera a d[omi]no sup[er]stite, sed ut ab om[n]i
p[ro]p[ri]etate, secund[us] si ita contingat, lege copulet[ur], diuina sc[ri]pt[ur]a
et sta[m] dei ecc[lesi]e eius miseret, max[ime] si alij talij quis sit, et
p[ro]m[iss]e dei uiuat. /

Quoniam dubia satis res est, quem usum habuerit Antiqua ecc. in
monachis, in quibus aliqui concubis fornicabant. An permiserit
separatione quo ad Torum et vinculos, et quod possent 2. abbi con-
trahere, vel tamen quoad Torum, sed ad adducam hic auctoritates
Primum tan grecorum quam latinorum, et concilio canonum et leges im-
periales, in quibus hac de re sermo aut metio aliqua fit
hac aut illa parte.

Concil. eliberdem.
can. 8.

Item femine que nulla peccata cum reliquerit viros suos
et alteris se copulatis, nec infirmitate accipiant cōione.

can. 9. et 32. q.
fidelis femi.

Item, fidelis femina, que adulterum maritum reliquerit fidem
et alterum duxerit, prohibetur nupsere. si autem duxerit, non
prius accipiat cōione quam is, que reliquit de seculis exierit,
nisi necessitas infirmitatis dare cōpulerit.

Concil. Arelaten. 4.
Constantin. can. 10.
l. 1. 287. co. 1.

de his autem qui coniuges suos in adulterio separaverunt, et
idem sunt addecentes fideles, et prohibent nubere, placuit
ut inoptu per cōsiliu omni detur, ne viciis uxoriis suis, ac
adulteris, alias accipiant.

Concil. venetia.
can. 2. to. 1. 943. co. 1.

eos quoque qui relictis uxoriis suis, sicut in euang. excepta
causa fornicationis, sive adulterij, fornicatione alia duxerint, sta-
tuimus a cōione summi accedere que per indulgentiam riam preter-
missa peccata alios ad licentia erroris munitur.

Concil. Tolosa. 12.
can. 8. 2. to. dei. 422.
co. 1. 32. q. 5. p. 1.
est. decre. quom.

Preceptum domini est, ut excepta causa fornicationis, uxor a viro dimi-
tti non debeat, et ideo quumq. citra culpa criminis supradicti uxo-
re sua quacumque occasione dimiserit, quod deus iungit, ille
separe disposuit, tandem ab ecc. conuisione priuatus, et a
celo eius christianorum maneat alicuius, quod diu societate relicta
coniugis sincerior amplectat et foueat, ita tamen, ut quod iam admo-
niti a sacerdote semel bis, tanquam ut corrigentur, ad Torum suam
coniugis redire notuerint, ipse se suis meritis, et a Palatinis dist. officio
separant, et inque nonse dignitate testimo. quod diu in culpa fuerint
amissum sunt, qui carne sua diffidij iugulo tradidit dunt.

Vide originem hom. 7. sup. math. Ubi in sig. care et in uere. Verbum
dimittere, quo dicitur ch. 19. sig. care dimissione quo ad uirum
sum. dicitur. n. si n. uicere uero adultera uocat, si facta fuerit
alio uero, sine dubio qui dimittit, dat ei occasione arg. nuptiarum
exponere. facit eam mecham.

Theo dicitur de curatore gerar. affectionum. lib. 9. de legib. circa p. n. fo. 83.
sic aut. ac p. philosophus quidem impune ac licenter alio
uiri admissi instituit, at summas n. opifex, qui eam
effingit, unumq. ab initio uirum. muliere q. vna p. ymaginem
has desoluit nuptiarum uetuit. Unam uero copul. huius desoluit
de occasione p. p. quae penitus nuptiales distrahet. co
tio, inq. n. ois q. dimittit uxorem suam excepta ca. fornicatione
facit eam mecham, et q. dimissam dixerit adultera. q. quae
sane uerbis cetera uiri uicia equo a. ferri iubet, seu loquitur
in illa seu temulenta seu couitiosa, sin uero nuptiarum lege
transiit, malumq. uirum q. gerat intendat, tunc demiq.
copulam solui iubet. q. h. c. ille. quid clarius?

nec dicitur q. no. si
h. c. epta. Basilii
n. a. 6. synodo. can.
87. et in can. 18. Basilii
Romae. /

Basilii in epta ad Amphilochem. c. 9. sic habet. In aut. dicitur
In sen. co. reg. ex equo uir et mulierum coeunt, qd. no. liceat
no. no. discedere p. p. p. fornicatione. Coeunt aut. no. no.
habet, sed in mulierum quidem multum cauere et diligenter
inuenimus, cum dicitur quidem dicit, qd. qui adheret meretrici
fit unu. corpus. Hieremias aut. q. si fuerit mulier cu. alio uiro, non
reuertet ad uirum suum, sed polluta polluet, et uirum q. uirum
adultera. Stultus est et impius. consuetudo uero d. ad
tamet uirum et informatio. Quae uel iubet a mulierum
nisi. quare que cum uiro dimissa cohabitauit, neas an p. p.
adultera appellari, cui me. n. hic argui muliere que dimissam
quara. ob eam a coniugio discessit. si. n. p. p. et uerba
ferens, pati soluit, erat q. a coniuge separari: sine uideri
eum no. ferens, nec ipa est iusta excofatio, si n. aut. q. p.

vult in fornicatione, non tam hanc obfuatione in ecclesiastica
 constitutione, sed et infidelis viri iussa est mulier non separari,
 sed remanere propter incertitudinem euentus. quid. n. scis mulier
 an virum deservatur? quare que relinquitur est adultera, si
 ad alium virum accessit, qui autem relinquitur, est dignus uenia, et
 que ei cohabitatur, non ideo condemnatur. sed si viri qui ab uxore
 descessit, accessit ad aliam, est et ipse adulter, quia fuit eam
 adulteratus, et que ei cohabitatur, eo quod alium uirum ad se tra-
 duxit. 1. vide. d. ca. 21. ubi ubi loquitur de dimissio quoad habitandum?
 in ecclia graecis
 fuit ff. hoc consuetudo, dimittendi uxores propter fornicationem, et
 modo (ut audio) apud illos viget, unde credo quod omnes doctores
 graeci aut maior pars erit huius sententiae. 1.

hoc intelligit quod viri
 discendi propter aliam
 rem propter fornicationem
 uxoris. 1.

in mo graecis solent
 in clusione conuulsi floren.
 tom. 3. fo. conu. fo. 479.

Item Basil. ca. 21. sic ait. si viri cum muliere cohabitauerit postquam
 minimo non descesserit in fornicatione in alicui, eum fornicatorem
 iudicauerit, et eum penis amplius grauari, canonem tamen non habent
 quod eum adulterij cuiuslibet subijciat si in soluta a minimo peccato
 commissum sit, nam adultera quidem, magis, polluta polluetur, et
 ad virum suum non reuertetur, ergo adultera detinetur et multo est
 et impius. qui autem fornicatus est non excludetur a cohabitatione
 cum uxore, quem admodum mulier masculinum suum a fornicatione
 reuertente excipiet. viri autem eam, que polluta est, a suis edibus
 amandabit. ac eorum quidem ratio minime est facilius. consuetudo
 autem sic inualuit. 1. ubi loquitur de dimissio quoad habitandum. 1.

B. Amb. 1. cor. 7. fratres autem qui minimo uincti sunt, prope non ego sed
 dominus est. Postquam inuptus et uidiuus locutus est, hoc allegat quod minimo uincti
 sunt secundum. 1. (uxore a viro non descedere quod si descesserit, manere
 inupta) hoc apostoli consilium est ut si descesserit propter malam
 conversationem viri, iam inupta maneat (aut viro suo reconciliari)
 quod si continere se, magis, non potest, quod pugnare non vult contrarietate, viro
 reconciliari. non enim permittit mulieri ut nubat, si virum suum in for-
 mationis dimiserit, aut apostatice, aut si illicque impellente
 lasciuia usum querat uxoris, quod inferior non omnia haec sepe vult, qua

potior, si tñ apostatus vir, aut usum quærat uxoris inuenire
 nec alij q̄ nubere mulier, nec reverti ad illum. (Ceterum uxore
 dimittere) sub audit' aut excepta fornicationis causa, et idcirco
 subicit dicens, sicut de muliere, q̄ si discesserit maritus sic, q̄
 viro licet ducere uxore, si dimiserit uxore peccate, q̄ nō in
 lege constringit' sicut mulier, caput. n. mulieris vir est. Et
 certe nullus color est q̄ hoc adiecta sōit aut nigra ab heresi
 et minus q̄ hic loquat' B. Amb. de legib' imperatoris et mioris, q̄
 hoc concedat' viris, nō feminis. ut apertè ex eius verbis p̄s.

Lactantius firmianus de vero dei cultu lib. 6. c. 23. inq̄t. sed tñ nequis
 diuina precepta circūscribere se putet posse, addant' illa ut ois calu-
 ma et occasio fraudis remoueatur: adulterū eē qui à marito dimissa
 duxerit, et cum qui, propter crimē adulterij, uxore dimissit, ut al-
 terā ducat. Et.

Idem. in epistola diuina instituta. c. 8. sed sicut femina castitatis
 vinculis obligata est, et ne alia d' concupiscat, ita vir eadem lege
 tenet', quo dicit, et viro uxore vnius corporis cōpago solidarius. p̄
 precepti nō dimitti uxore nisi crimine adulterij deuita, et nuptij
 cōiugalis fœderis vinculum nisi repente resoluatur.

e. d. m. h. c. 16. lex misere
 misere dicitur est, qd
 hinc manifestum nā de
 solutio nuptiarum cuius au-
 ritia cordis iudicij respōdit
 utū vi odii habuerit
 uxore, potest seā dimitti
 de eam, nebetarius qd fiat
 Ep. tps. n. huius modi legi
 lationis tunc erat,
 nunc aut' alia p̄fectio re-
 docti. opus est, idcirco
 et dico, ois q̄ dimittit uxore
 re excepta cā fornicia. et
 dicit alia, adulterij cōm-
 itū Ep. ecce cū desolatus
 nūq̄ monij lex dimittit
 precepti p̄pter adē
 iudeorū, ego ad p̄fectiora
 exierunt auditorū re-
 pudij abiq̄ rōnabili cā
 p̄mōdo, nō illi cōtaria dō corp, sed magis voluntatē eius p̄ficiens.

Iosephus. mat. 5. exponens illa verba q̄ dicit dimissis excep. cā fornicia
 huius. Non solum Mosayca, sed corrigi cōtendens virū, ut ne absq̄
 causa uxore habeat uxore, nā si iuxta de cā dimissit eam, nempe for-
 nicante, nulli cā demeritū est. Honorius, q̄ si absq̄ fornicatione
 cā cōdemnatus est, cogit eam meritari, sed et q̄ accepit eam merita
 est, nisi. n. ille accepisset renūq̄q̄ utiq̄ illa, et subdita fuisse
 viro Ep.

Idem Marci. 10. vide q̄ maledicti illorū quosm' tenet dñm nō recedunt
 tes illum necedant ei turbis, sed semp' accedunt, et sperant se q̄
 tiomb' illi facturos p̄plexū aut ercō futuros, rogabant n. q̄ que
 q̄ p̄cepta habebat an liceat hōi uxore dimittere. nā si dicitur
 liceret absolueret, obiciunt ei q̄ dixisset. extra cā fornicationis nō licet
 absolueret, si aut' diceret q̄ liceret, taxaret illū ut aduersariū dōcti
 Item dicit mat. 19. et addit, ego aut' dico vobis, inq̄t. (s. Chris) p̄
 est uxore q̄ fornicata est eijcere. siq̄ aut' eiecit aliquā q̄ nō est
 fornicata, adu' auctor' fex illi adulterij.

Pro parte negativa q
no soluit mrimo
et in causa form.

Et concilium Milevitan. c. 17. cuius hec sunt verba. Placuit
ut in euang. et apostolicam disciplinam, neq. dimissis ab uxore
neq. dimisa à marito, alteri coniungant, sed ita maneant, aut
sibi met recõcilient. d. si. 32. q. 7. c. placuit

Item concilium florent. infra tradens de bonis sacra. mrimo, sic ait,
Tertium (scilicet bonu) indissolubile matrimonij, propter hoc q. sigat in
dissolubilem conditione Chri. et ecc. Quare aut ex causa for-
micationis licet tibi separatione facere, no. tibi aliud mrimo co-
trahere fas est, cum mrimoij vinculum legitime contracti petui
sit.

Item concilium lateranen. sub Alexan. 3. 2. to. fo. 323. Inapen.
dice. c. 25. sic ait, q. no. licet uxore dimittere sine manife-
sta causa fornicationis, et tunc ipsa vivente tenet continere.

Item concil. colomen. provinciale qd. celebratum est anno 1536. Bepe
dicit q. no. licet aliam ducere et propter uxoris fornicat. neq. q. contra
hoc permittit, vivente fornicaria. / vide illum

Item ex decreto Durand. lib. 19. c. 5. de fornicatis. Si dimissi
uxore tua et aliam duxisti accipe p. uxore, et cavina una in pa-
ne eragula cu. sept. septuag. annis pemiteas, q. scru. est qd. deus
coniungit homo no. separat. nulli licet uxore sua dimittere, nisi
causa fornicationis, id est, si ipsa adulte. cu. alia ppetrauerit,
tunc licet illa dimittere propter fornicat., sed illa vivente aliam no.
ducere Ep. et statim, ea dem. lex eius marito aduery uxore si
ipse adulte. ppetrauerit, et si ipsa voluerit propter fornicatio. Ep.
maritum dimittere, eadem rone, qua supra de uxore adulteris
ppetraente dictum est.

Gratianus. 32. q. 7. c. qd. p. f. dicit q. nulla auro. p. permittit,
ut uxore vivente, alia sup. inducat. et in causa fornicationis. /

Item Innocen. 1. in ep. 3. ad exuperium Tolosan. ep. c. 6. de his
et reg. suis delectis tua qui interueniente repudis, alij se mrimo copu-
larunt, quos in utraq. parte adulteros esse manifestum est. qui non

vel uxore vivente quous dissociatum videat esse conjugium, ad aliam
copulam festinatus, neq[ue] p[ro]p[ri]i adulteri no[n] videtur in tm, ut ei hec p[ro]
p[ro]ne, quib[us] tales co[n]vincti sunt, et ipse adulteru[m] co[m]p[ro]misse videant[ur]
In illud q[uo]d legimus in euang[el]o qui dimiserit uxore[m] sua[m], et duxerit aliam
m[er]itat[ur], similiter et q[ui] dimiserit m[at]rem suam, et duxerit aliam
a co[n]v[er]sione fidelium abstinendos. Et. sed dicitur posse hec o[mn]ia intelligi o[mn]i
t[er]m[in]e[m] fornicationis, sicut ex causa f. d[omi]n[us] seu verba que allegat
telligunt eadem in ex[em]plo. f. et q[ui]dem dicit de q[ui]d. canone d[omi]n[us] p[ro]p[ri]o
qui post hoc semina adhibuit, qui in h[ab]et.

Et quiq[ue] laras uxore[m] sua[m] p[ro]p[ri]am, altera[m] vel ab eo dimissam duxerit

co[n]v[er]sione p[ro]v[er]et
Innocenti 3. c. per tuos las. t[er]m[in]i. qui filij sunt legitime.

Clemens Alexan. lib. 2. Stromata. In fine libri 3. facit p[ro]p[ri]am

pag. 95. vide eam.
canon. 87. C. synodi g[ra]t[is], h[ab]et illud sup[er] f. 209.